

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoCsp/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419201862
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4419201862.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: B. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z., B. XX, zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom v Žiline, Pavla Mudroňa 5, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 1 375,28 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 19. novembra 2021 č. k. 13Csp/40/2019-268, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalobu z a m i e t a a žalovanému voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (Okresný súd Nové Zámky) rozsudkom zo dňa 19. novembra 2021 č. k. 13Csp/40/2019-268 pri právnom posúdení podľa § 52, § 53, § 54 ods. 1 a 2, § 3 ods. 1, § 658 ods. 1, § 517 ods. 2, § 100, § 101, § 103, § 110 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 1, 2, 3 zákona č. 129/2010 Zb., § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Zb. uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi 402,13 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne od 31.5.2016 do zaplatenia, všetko do 3 dní po právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 %. (výrok II.).

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa svojou pôvodnou žalobou voči žalovanému domáhal zaplatenia vyššie uvedenej sumy ako nesplatenej časti úveru, ktorý žalobcovi poskytla spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. Kežmarok (právny predchodca žalobcu) zmluvou o pôžičke č. 7144874 zo 14.11.2014 a tiež zaplatenia úroku z omeškania, keď tvrdil, že žalovaný je s plnením peňažného dlhu v omeškani.

3. Podaním z 28.8.2019 žalobca svoju žalobu zobral späť v časti o zaplatenie 973,15 € a uviedol, že sa domáha zaplatenia sumy 402,13 € ako rozdielu medzi úverom, ktorý bol žalovanému poskytnutý (2500 €) a sumou, ktorú z úveru žalovaný uhradil (2097,87 €) a tiež sa domáhal zaplatenia úroku z omeškania, nakoľko je žalovaný s platením peňažného dlhu v omeškani.

4. Zo zmluvy o pôžičke č. 7144874 zo 14.11.2014 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu (Consumer Finance Holding a.s. Kežmarok) ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom súd zistil, že žalovanému bol poskytnutý úver v celkovej výške 2500 €, ktorý sa zaviazal splatiť v 36 mesačných splátkach po 101,65 € (s poistením) a celkovo zaplatiť 3556,44 €, pričom mesačná splátka bola splatná vždy 20-teho dňa toho-ktorého mesiaca, prvá z nich bola splatná dňa 20.12.2013 a posledná dňa 20.11.2017.

5. Zo zmluvy o zlúčení uzavretej medzi VÚB a.s. Bratislava, Consumer Finance Holding a.s. Kežmarok a VÚB Leasing a.s. Bratislava dňa 11.12.2017 súd zistil, že na základe nej žalobca pokračuje v obchodnej činnosti zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. Kežmarok.

6. Z prehľadu splátok a úhrad vystavenému právnym predchodcom žalobcu k predmetnej pôžičke súd zistil, že podľa žalobcu bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2500 €, z ktorej žalovaný uhradil celkovo sumu 2097,87 €. Vyplýva z neho tiež to kedy bola ktorá zo splátok úveru splatná a kedy (prípadne) ktorú z nich žalovaný uhradil a v akej výške, resp. kedy a s ktorou z nich sa dostal do omeškania. Splatnosť jednotlivých splátok úveru bola vždy ku 20-temu dňu daného mesiaca (výška každej splátky bola 101,65 €), žalovaný hradil jednotlivé splátky takto: 1. splátku - dňa 3.12.2014 v plnej výške započítaním, 2.-8. splátku - včas a v plnej výške, 9. splátku (splatnú dňa 20.8.2015) - dňa 16.9.2015, 10. splátku (splatnú dňa 20.9.2015) - dňa 16.11.2015, 11. splátku (splatnú dňa 20.10.2015) - dňa 3.12.2015. Pokiaľ ide o ďalšie splátky splatné k 20.11.2015, 20.12.2015, 20.1.2016, 20.2.2016 a 20.3.2016, z nich žalobca uhradil dňa 10.3.2016 sumu 101,64 €, do zosplatnenia úveru ďalšie splátky ani čiastočne neuhradil.

7. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru právneho predchodcu žalobcu zo dňa 25.5.2016 adresovaného žalovanému súd zistil, že ním bola vyhlásená okamžitá splatnosť úveru a bol vyzvaný, aby vtedajší dlh v sume 2063,53 € uhradil na účet právneho predchodcu žalobcu.

8. V konaní sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 402,13 € ako rozdielu medzi úverom, ktorý bol žalovanému poskytnutý (2500 €) a sumou, ktorú z úveru žalovaný uhradil (2097,87 €) a tiež sa domáhal zaplatenia úroku z omeškania, nakoľko je žalovaný s platením peňažného dlhu v omeškaní. Z tohto dôvodu nebolo potrebné skúmať, či predmetná zmluva spĺňala všetky zákonné náležitosti spotrebiteľského úveru v zmysle zákona č. 129/2010 Zb. a či sa táto zmluva (prípadne) pre ich absenciu považuje za bezúročnú a bez poplatkov, predmetom konania potom bolo len zaplatenie rozdielu medzi poskytnutým a splatenou istinou, resp. posúdenie otázky premlčania jednotlivých splátok úveru, i úveru celého (po jeho zosplatnení).

9. Žalovaný namietal premlčanie celého nároku žalobcu, keď tvrdil, že upomienku právneho predchodcu žalobcu zo dňa 26.3.2016 adresovanú žalovanému je možné považovať za zosplatnenie dlhu a takéto tvrdenie žalovaného neobstojí, nakoľko takýto úkon žalobca nevykonal, z obsahu tohto podania je zrejmé, že žalovaný ním bol vyzvaný k zaplateniu neuhradených splátok pôžičky v sume 395,74 € a bol upozornený na to, že pokiaľ do 5.5.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v januári 2016, bude veriteľ oprávnený celý úver zosplatniť. K tomuto úkonu pristúpil právny predchodca žalobcu až dodatočne, podaním z 25.5.2016 a k zosplatneniu dlhu preto prišlo až v tento deň. Podanie právneho predchodcu žalobcu zo dňa 26.3.2016 v žiadnom prípade nie je zosplatnením úveru, pretože z jeho obsahu nič také nevyplýva, naopak, je v ňom uvedené, že pokiaľ nedôjde k úhrade splátky splatnej už v januári 2016 a to do 5.5.2016, pristúpi veriteľ k zosplatneniu dlhu, t. j. pri odkladacej podmienke až následne.

10. Vychádzajúc z uvedeného žalovaný mal úver splatiť v 36 splátkach mesačne počnúc od 20.12.2014 do 20.11.2017. Žaloba bola na súde podaná dňa 26.3.2019. Do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (20.5.2016) sa každá z už zročných splátok premlčuje samostatne (bod 22 a 23 tohto rozsudku) a počnúc od 20.6.2016 sa stali splatnými zostávajúce splátky úveru. Z uvedeného vyplýva, že premlčanými (po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby podľa § 101 OZ) sú splátky splatné pred 26.3.2016.

11. Súd preto konštatuje, že počnúc od splátky z apríla 2016 (splatnej 20.4.2016) nie je nárok žalobcu premlčaný a možno ho žalobcovi priznať. Za uvedené obdobie (od 20.4.2016 do 20.11.2017) mal žalovaný uhradiť 20 splátok po 98,79 €, celkovo tak mal zaplatiť sumu 1975,80 €. Podľa prehľadu splátok a úhrad vyhotoveného žalobcom uhradil za toto obdobie žalovaný sumu 847,91 €, táto časť istiny by bola nepremlčanou. Za celé obdobie trvania úveru však žalovaný uhradil sumu 2097,87 €, nesplatenou časťou teda zostala suma nižšia, teda 402,13 €. Táto suma je celkovým dlhom žalovaného na istine uvedeného úveru a v tomto rozsahu je žaloba dôvodná a preto práve túto sumu súd žalobcovi priznal.

12. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Rozhodnutie Okresného súdu Nové Zámky považuje za nesprávne z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. Podľa názoru žalovaného nesprávne skutkové zistenia, ktoré vyústili do nesprávneho právneho posúdenia spočívajú v tom, že konajúci súd nepovažoval pohľadávku žalobcu za premlčanú a mal preukázanú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v konaní.

14. Uviedol, že právny predchodca žalobcu listom zo dňa 26. 03. 2016 označeným ako „Predžalobná upomienka“ ktorý je potrebné považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil žalovaného, že je v omeškaní so splátkou zročnou dňa 20. 01. 2016 a ak nedôjde k úhrade omeškaných splátok do 05. 05. 2016 pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Následne listom zo dňa 25. 05. 2016 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti“ žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pre omeškanie žalovaného so splátkou zročnou dňa 20. 01. 2016 (splátka, s ktorou bol pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace), a preto s poukazom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, premlčacia doba začala plynúť 20. 01. 2016 a uplynula 20. 01. 2019. Keďže žalobný návrh bol doručený na Okresný súd až 26. 03. 2019, žalobcom uplatnený nárok je premlčaný.

15. Ďalej uviedol, že ak by sa krajský súd nestotožnil s námietkou premlčania, tak zo strany právneho predchodcu žalobcu neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky z VÚB, a.s. na súčasného žalobcu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Poukazuje na ustanovenie § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca v rozpore s ustanovením § 11 ods. 2 ZoSÚ nepreukázal (ani netvrdil), že by veriteľ zisťoval ďalšiu úverovú zaťaženosť žalovaného prostredníctvom príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch. Veriteľ neposudzoval schopnosť žalovaného splácať úver bez riadnych údajov o jeho príjmoch a výdavkoch a bez dokladov o nich a najmä bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch, čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 ZoSÚ. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Žalovaný poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 11Co/2/2019-106 zo dňa 27. 11. 2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27. 10. 2016.

16. Podľa názoru žalovaného si žalobca nepreveril úverovú zaťaženosť žalovaného v žiadnom úverovom registri, a teda pri skúmaní bonity žalovaného hrubo porušil § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., čo má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Taktiež žalobca nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a taktiež má za to, že žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný navrhuje, aby Krajský súd zmenil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie a to tak, že zamietne žalobný návrh a prizná žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

18. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Má zato, že rozhodnutie Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 19. 11. 2021 je správne. Súd prvého stupňa posúdil úver ako nepremľčaný. S vysloveným názorom v rozsudku okresného súdu prvého stupňa sa plne stotožňuje a dodáva, že ním uplatnený nárok bol premlčaný len v časti, čo prvostupňový súd odôvodnil v odôvodnení rozsudku a zohľadnil vo výroku vydaného rozsudku.

19. Uviedol, že okresný súd sa v rozsudku správne vysporiadal s otázkou platnosti postúpenia pohľadávky, teda podľa názoru okresného súdu postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom a je platné a účinné.

20. Ďalej žalobca za účelom preukázania schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver odkazuje na údaje o zamestnávateľovi a výške mesačného príjmu a výdavkov uvedené v úverovej zmluve, ktorých pravdivosť žalovaný potvrdil svojím vlastnoručným podpisom. Žalovaný v úverovej zmluve uviedol, že je v pracovnoprávnom vzťahu so zamestnávateľom a to na dobu neurčitú. Súčasne má zato, že výška dosahujúceho čistého mesačného príjmu žalovaného v čase podpisu úverovej zmluvy bola postačujúca na plnenie si povinností žalovaným vyplývajúcich z úverovej zmluvy. Žalobca taktiež poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval ich právneho predchodcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému 4/4 riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo

strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by ich právny predchodca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania.

21. Záverom právny predchodca žalobcu prostredníctvom svojho interného schvaľovacieho systému overil pravdivosť údajov uvedených klientom v jeho žiadosti resp. zmluve o úvere. Pred poskytnutím úveru skúma prostredníctvom sociálnej poisťovne príjmy, výdavky (zrážky) a trvanie zamestnania. Taktiež sa overuje počet úverov klienta v bankových a nebankových registroch.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje odvolaciemu súdu, aby napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške.

23. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie v danej veci bolo podané oprávneným subjektom v rámci zákonnej odvolacej lehoty podľa § 362 ods. 1 CSP, preskúmal napadnutý rozsudok, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Následne odvolací súd podané odvolanie žalovaného vyhodnotil za dôvodné, s rozhodnutím o ňom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

24. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 101 Obč. zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Obč. zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

25. Odvolací súd viazaný svojou zákonnou povinnosťou skúmania v rámci odvolacieho konania, či napadnuté rozhodnutie (v danom prípade rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 13Csp/40/2019-268 zo dňa 19. 11. 2021) netrpí niektorou z procesných väd zakotvených v ust. § 389 ods. 1 CSP, dospel k tomu záveru, že pri akceptovaní obsahu podaného odvolania žalovaného a zároveň aj akceptovaní obsahu spisového materiálu v danej prejednávanej veci a taktiež aj obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku, nie je možné konštatovať žiaden výskyt procesných väd, tak ako sú obsiahnuté v ust. § 389 ods. 1 CSP. Napriek uvedenému odvolací súd v súvislosti s rozhodovaním o podanom odvolaní žalobcu, ktoré v časti namietaného nesprávneho právneho posúdenia premlčania prvoinštančným súdom považoval za dôvodné, zvolil procesný postup podľa § 388 CSP, prejaviaci sa v zmene napadnutého rozsudku v tom rozsahu, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Keďže odvolací súd nevzhladol existenciu podmienok vedúcich k zrušeniu, resp. k potvrdeniu napadnutého rozsudku, z procesného hľadiska musel aplikovať ust. § 388 CSP majúce za dôsledok zmenu výroku napadnutého rozsudku.

26. Časť odvolania žalovaného vzťahujúca sa na konštatovanie z jeho strany ohľadne neplatného postúpenia pohľadávky z VÚB na súčasného žalobcu, ktoré má byť v rozpore s ust. § 92 ods. 8 bankového zákona ako aj časť odvolania vzťahujúca sa na nedostatočné posudzovanie solventnosti žalovaného splácať poskytnutý úver, považoval odvolací súd za neopodstatnenú. V tejto súvislosti

odvolací súd poukazuje na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku v bodoch 30., 31. a 34. napadnutého rozsudku, s ktorým odôvodnením sa stotožňuje.

27. V danej prejednávanej veci ide zo strany prvoinštančného súdu v poradí o druhý rozsudok vo veci samej, pretože v poradí prvý rozsudok vo veci samej č. k. 13Csp/40/2019-179 zo dňa 18. 12. 2019 bol na základe včas podaného odvolania žalovaného zrušený uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 21. 04. 2021 č. k. 5CoCsp/9/2020-238 s vrátením veci prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v dôsledku prijatia procesného postupu podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP. Súd prvej inštancie v poradí pri druhom rozhodovaní o žalobnom nároku žalobcu rešpektoval záväzný právny názor odvolacieho súdu (§ 391 ods. 1 CSP) aj vzhľadom na posúdenie vznesenej námietky premlčania žalovaným.

28. Na margo zaujatého právneho záveru odvolacieho súdu, tak ako bol obsiahnutý v jeho zrušujúcom uznesení zo dňa 21. 04. 2021 č. k. 5CoCsp/9/2020-239 pokiaľ ide o premlčanie, v zmysle ktorého odvolací súd v bode 18. svojho zrušujúceho uznesenia okrem iného uviedol, že odvolanie žalovaného v časti týkajúcej sa posúdenia vznesenej námietky premlčania nepovažuje za opodstatnené uvádza nasledovné. Zaujatý právny záver v tomto smere musel odvolací súd vzhľadom na postupne vyvíjajúcu sa rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov v tejto oblasti a dá sa povedať, že v súčasnej dobe aj stabilizovanú (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 05. 11. 2019 sp. zn. 14Co/166/2019) korigovať. Korekcia takto zaujatého právneho záveru zo strany odvolacieho súdu v prípade posudzovania vznesenej námietky premlčania žalovaným následne spôsobila zmenu napadnutého rozsudku podľa § 388 CSP tak, že žalobu žalobcu ohľadne zaplata sumy 402,13 eura s uplatneným 5 % úrokom z omeškania ročne od 31. 05. 2016 do zaplata bolo potrebné pre premlčanie uplatneného nároku zamietnuť.

29. V danom prípade pokiaľ ide o posúdenie vznesenej námietky premlčania žalovaným je potrebné vychádzať z tej skutočnosti, že žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru z dôvodu, že žalovaný bol v omeškani so zaplatením splátky, ktorá sa stala zročnou dňa 20. 01. 2016, čo znamená, že trojročná premlčacia doba v zmysle § 101 Obč. zákonníka začala v danej prejednávanej veci s poukazom na ust. § 121 ods. 3 CSP plynúť dňa 21. 01. 2016 a skončila dňa 21. 01. 2019. Pri akceptovaní podania žaloby žalobcom na Okresnom súde Nové Zámky, ako súde prvej inštancie, dňa 26. 03. 2019, čo je viac ako dva mesiace po uplynutí zákonnej premlčacej doby (§ 101 Obč. zákonníka) nezostávalo odvolaciemu súdu pri vznesenej námietke premlčania žalovaným nič iné, ako napadnutý rozsudok podľa § 388 CSP zmeniť a žalobu zamietnuť.

30. O náhrade trov prvoinštančného a zároveň aj odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, 2, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že nárok na náhradu trov prvoinštančného a aj odvolacieho konania priznal žalovanému voči žalobcovi v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

31. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).